

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/257/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914207391
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914207391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného spoločnosťou PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie 148,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 9C/163/2014-27 zo dňa 14. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom v časti návrh zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 101,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 19,58 eur od 26.11.2011 až do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 11,90 eur od 26.01.2012 až do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 11,90 eur od 26.02.2012 až do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 54,19 eur od 26.03.2012 až do zaplatenia, a vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 26.04.2012 až do zaplatenia, ponecháva nedotknutý.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 101,07 eur spolu s úrokom z omeškania. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 5,90 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 21,16 eur.

Na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa dodával odporcovi služby a odporca bol povinný platiť cenu za poskytnuté služby riadne a včas. Odporca tým, že neuhradil cenu poskytnutých služieb riadne a včas, porušil svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy, preto sa navrhovateľ oprávnenne domáhal, aby mu odporca zaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných faktúrami. V tejto časti návrh navrhovateľa nebol sporný a bol dostatočne preukázaný listinnými dôkazmi, preto súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 101,07 eur. Predmetom konania bol tiež nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur, ktorá bola dohodnutá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v dodatku k zmluve o pripojení uzavretej podľa § 43 a nasl. zák. č. 510/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Nakoľko v zmysle dodatku k predmetnej zmluve je v predmetnej veci zmluvnou pokutou sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, súd má za to, že sa jedná o ustanovenie, spôsobujúce značný nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda je neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za nie bez významu súd považuje tiež

skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa dohodol za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu vo výške, ktorá je nemenná bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a v tomto dojednaní sa tiež prejavuje neprimeranosť takto dohodnutej sankcie. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd ustanovenia o dojednanej zmluvnej pokute považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a návrh v rozsahu uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur s príslušným úrokom z omeškania zamietol. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej pohľadávky, súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania z jednotlivých dlžných súm vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry až do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník v konaní úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Proti vyššie uvedenému rozsudku, čo do výroku o zamietnutí časti žaloby o zaplatenie sumy 45,81 eur podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil, a jeho žalobe, aj pokiaľ ide o zaplatenie zmluvnej pokuty, vyhovel. Prvostupňovému súdu vytykal nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie veci. S poukazom na znenie ustanovenia § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka mal za to, že ním vyúčtovaná zmluvná pokuta za porušenie povinnosti odporcu je oprávnená. Ani z Občianskeho zákonníka, ani zo smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola transponovaná do ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, nevyplýva, že by dohoda o zmluvnej pokute v zmluve bola a priori neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Mal za to, že s ohľadom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že dohoda o zmluvnej pokute v žiadnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Samotné dojednanie zmluvnej pokuty má slúžiť na zabezpečenie plnenia tej strany, u ktorej je menší ekonomický záujem na plnení zmluvy.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol, ako i vo výroku o náhrade trov konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust.

§ 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci bolo (okrem iného - výroky odvolaním nenapadnuté) predmetom zaplatenie zmluvnej pokuty vyplývajúcej zo Zmluvy o pripojení, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. Z ust. § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže byť však rozpor so zásadami zakotvenými v Občianskom zákonníku (napr. s dobrými mravmi).

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov

bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Z uvedeného vyplýva, že predmetná zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to neprijateľné podmienky. V nadväznosti na uvedené okresný súd opodstatnene pristúpil k posudzovaniu, či zmluvná pokuta, ktorú si v danom prípade navrhovateľ uplatňoval, bola alebo nebola individuálne dojednaná a či nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zaradenie dojednaní o zmluvnej pokute nemohol odporca ako spotrebiteľ nijako ovplyvniť, a to pokiaľ išlo o obsah ustanovení a navyše ich nemohol ani odmietnuť bez toho, aby tým nezmaril uzatvorenie zmluvy ako celku. K námietke individuálneho vyjednania zmluvnej pokuty odvolací súd poznamenáva, že hlavná zmluva alebo jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany navrhovateľa naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice 93/13/EHS).

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia, ktorými sa bránil (zákonom dovolená možnosť uzavretia dohody o zmluvnej pokute, správanie sa odporcu po uzavretí zmluvy), boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. V nadväznosti na uvedené odvolací súd opätovne poukazuje na správne závery okresného súdu, v zmysle ktorých nie je podstatné to, či si dodávateľ uplatní voči spotrebiteľovi celú dojednanú zmluvnú pokutu alebo len jej časť (ako v prejednávanom prípade), snažiac sa určitým spôsobom zohľadniť dobu, odkedy došlo k porušeniu zmluvných povinností odporcom.

Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci vrátane tých, na ktoré poukázal odvolateľ, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v prospech odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. Aj napriek uvedenému, odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si tento žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, ani mu z obsahu spisu nevyplýval vznik nároku na ne.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.